

## ACZÉL GÉZA

### (szino)líra

#### torzósztár



ACZÉL GÉZA (1947) Debrecen

#### ÁLLÍT

kopott hasonmások gyülekeztünk az ötvenéves érettségi találkozóra az idő a gimnázium előtt délután négy óra de már egy órával hamarabb kérdezték egymástól a bejáratnál a kivénhedt legények te ki vagy a tévesztésben különben magam az élen jártam az agysebészt bölcsésznek néztem a dörzsölt vállalkozót tánctanárnak majd hiányolni kezdtem akik már régen meghaltak a névsorolvasásnál egyre gyakrabban harsogta a vörös körzeti orvos exit csak úgy maga mellé a falnak mire gyorsan ráeszméltünk hogy igen rosszak az arányok nem elég hogy reform előtti osztályunkba még nem jártak a lányok lassan kezdett unokákra hajazni a sok magányos aztán fél évszázadig mintha mi se történt volna a hangadók felültek a lóra többnyire a bölcsességgel fordított arányban miként lenni szokott a napi politikában tuti alapigazságokat az oly megható laikus testvér állít ki berámázott igazát cipelgeti mindhalálig miközben a káoszban járatosabb kollégák szemérmesen félrenéznek mert okos érv ide már haszontalan hiszen rövid időn belül egymásra borogat mindnyájunkat az enyészet így a drága vacsorát illik békésen elfogyasztani

#### ÁLLÍTÓLAG

állítólag demokráciában élünk van ugyanis néhány velejéig romlott korrupst vezérünk akiket e bamba népség nyájszellemben trónra léptetett csak hogy életükben ne folytatódjanak a bűnös kezdek s éhesen lesik a szétlopott pénzhegyek mögül a nímándok mikor hajznak rá a szent hazára honnan mindig kibányászható olcsó poén mentén a nemzet magánya a misztikus ködbe vesző hősi virtus vagy az informatika kozmikus robbanásában a rovásírásos cirkusz amelyben alig barázdált agytekéjét párszáz bohóc felvonszolja a szimbolikus terekre és bár szájalmasan demagóg jámbor emberünk idővel nem jut eszébe hogy több millió sorstársa néha már ehetne nem szobrozva parlamenti belépőjegyekre s undorító szolgálai szemforgásra ha olykor belenéz a vigéc az óvatosan tekergetett kamerákba aztán nagyritkán mindenféle avatások után jődögél az utcán szembe őrült öntudatától lazán megereszkedve és ha kedve van odabiccent a szarházi nem értve hogy a biológiai létrán ő csak a kvázi géniusz költők tolla hegyén egy percemberke és értelmetlen magyarázni lelkiségének holdudvarát talán mocsárban a lüdvérc van így odaát

#### ÁLLKAPOCS

sok mindennek lehet olykor különös bája ilyen volt mikor szájalmas soványan egyik nap este beállítottam iskolánk tornatermében a boksziskolába vékony csuklómon a nagy bűdös kesztyű ormótlanul körbejárt és alig emeltem fel a meccseken ellesett pózba a két kezem egy duzzadt barom úgy vágott pofán hogy az állkapocs még hetek múlva is recsegve fuvolált míg bénázva nyeldegeltem az uzsonnára csomagolt vajjas kenyeret és ambiciózus sportkarrierem hónapokig a sakk felé vezetett kényelmes csöndben szokogatva rá a szicíliai megnyitásra ám elég kitarás híján hiába lett középjátékra áttekinthető a tábla az egyensúly már megbillenni látszott rafinált ellenfelek alig várták a végjátékot később futottam mint a nyúl röpködtem az ugrásokban csak a fizikai erő maradt a tokban a befutóra pingpongból s teniszben a fránya fonák lett a forhend pozíciós előnyének gondja ügyes focistaként tanárom szólt hagyjam abba mert vékony lábam majd havonta eltörik a kézilabdakapust pedig cunder ismerete nélkül a roppant nagy melákok előbb-utóbb úgyis lelövik így a kudarcok óta csak nézdegelek olykor lódtíva is az eredményen